

[Westermann.]

givet Tilslutning fra Marinen, men jeg vil dog bestemt mene, at den Tilskyndelse, der er givet, er givet meget stærkt fra Udenrigsministeriets Side, og det er navnlig derfor, man overhovedet har ført disse Forhandlinger, som ikke har nogen som helst praktisk Betydning for dette Land, for den danske Marine, men som i Virkeligheden gælder ganske andre Interesser, nemlig Stormagtsinteresser.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Sproget i Artikel 6 A. kan jeg ikke se, at man ikke skulde kunne omredigere Artikel 6 A. til den Mening, der var tiltænkt den, saaledes at Folk ogsaa kunde forstaa denne Paragraf; men det kan jeg forstaa er overordentlig svært, det er da saa svært, at det ikke er lykkedes Udenrigsministeriet, da det forelagde Forslaget for det udenrigspolitiske Nævn, at give den rigtige Forklaring paa denne Paragraf. Dengang man fik Tilslutning fra det udenrigspolitiske Nævn, var Tilslutningen givet paa et urigtigt Grundlag, som Forslaget er udarbejdet i Udenrigsministeriet; derfor synes jeg nok, man kan sige, der er nogen Vanskelighed ved at forstaa denne Artikel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Det er den højtærede Udenrigsministers Udtalelse om, at Ministeren ikke havde noget imod, at Sagen blev henvist til et Udvalg, „skønt Sagen havde været til Behandling i det udenrigspolitiske Nævn“, som har faaet mig til at bede om en kort Bemærkning. Jeg tror ikke, det vil være muligt at hævde, at denne Behandling i det udenrigspolitiske Nævn betyder, at Partierne derigennem har bundet sig, idet det ved den Slags Behandlinger, hvor Sagerne kommer til Ratifikation her i Rigsdagen, altid er forudsat, at man faar disse Oplysninger og drøfter dem inden for Nævnets Rammer, men at man ikke paa Forhaand er bundet til den Afgørelse, der kommer til at foreligge. Dertil kommer, som min Partifælle det ærede Medlem Hr. Westermann allerede har nævnt, at de Oplysninger, der forelaa for os, var af en utilstrækkelig Karakter, saaledes at alene dette kunde begrunde, at man nu, da Sagen kommer frem igen, faar Sagen henvist til Drøftelse i et Udvalg, hvor man saa kan se paa, hvilke Muligheder der foreligger, ikke mindst for at faa tydeliggjort den Artikel, som særlig omhandler vore Forhold.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det er selvfølgelig rigtigt, at ved Forhandlinger i det udenrigspolitiske Nævn bindes Rigsdagens Partier ikke, heller ikke i de Tilfælde, hvor det, som her, har været saaledes, at Repræsentanter for Partierne har haft Lejlighed til at gaa til deres Partier om Sagen. Selv naar dette er Tilfældet, er man selvfølgelig ikke bundet, og derfor har man heller ikke fra nogen Side den mindste Indvending imod at tage en Udvalgsbehandling her, efter at selve Traktaten er forelagt til Ratifikation.

Paa hvilket Punkt det skulde være, at der var givet utilstrækkelige Oplysninger i det udenrigspolitiske Nævn.... (*Westermann: Urigtige Oplysninger!*)... urigtige Oplysninger oven i Købet, ja, det maa jeg tilstaa ved jeg ikke noget om. Jeg har aldrig nogen Sinde hørt noget om, at der skulde være givet en saadan Meddelelse paa et eller andet Tidspunkt — Sagen har jo gentagne Gange været drøftet i det udenrigspolitiske Nævn —, men det kan vi jo saa maaske faa oplyst i Udvalget, hvad det er, man fra den ene eller anden Side i den Henseende er misfornøjet med.

Forslaget, saaledes som det foreligger, er tilrettelagt i sine Udtryk af et Udvalg af Repræsentanter fra dansk Side sammen med de andre nordiske Landes Repræsentanter. I dette Udvalg var ganske vist Udenrigsministeriet repræsenteret, men Marineministeriet var ogsaa repræsenteret med en Talsmand, som jeg skulde tro maatte besidde de fornødne Forudsætninger for at kunne bedømme Spørgsmaalet fra Marineministeriets Side, og det er en Selvfølge, at i Formuleringen af de paagældende Bestemmelser har Repræsentanter for Marineministeriet spillet en afgørende Rolle som de sagkyndige. Sagen har derefter været forelagt Marineministeriet; Marineministeriet har ikke haft nogen som helst Indvending at gøre, og jeg ser da ikke, at der er Grundlag for Bekymring hverken af den ene eller den anden Karakter.

Det ærede Medlem Hr. Westermann siger, at der er en kvalitativ Begrænsning for de nordiske Staters Vedkommende for en bestemt Skibstype knyttet til bestemte Kalibre, og mener saa, at en saadan Begrænsning foreligger slet ikke for de andre Magters Vedkommende. Forskellen er denne, at det tillades de nordiske Lande at have en vis Mængde Skibe af den Karakter, hvorimod dette overhovedet ikke er tilladt i de Aftaler, der er sluttet imellem Stormagterne. Englænderne er altsaa udelukkede fra at have saadanne Skibe, ligesom de andre